

2) branżowe lub zakładowe katalogi norm zużycia materiałów,

3) analizy indywidualne.

2. Ustalanie jednostkowych nakładów rzeczowych na podstawie analiz indywidualnych polega na obliczeniu dla przyjętej jednostki obmiarowej robót ilości każdego rodzaju materiału, wyrobów lub prefabrykatów niezbędnych do wykonania tych robót, z uwzględnieniem ubytków i odpadów w procesie przetwarzania oraz w transporcie wewnętrznym.

§ 19. 1. Przy kalkulacji indywidualnej jednostkowych nakładów rzeczowych pracy sprzętu i transportu technologicznego można przyjmować jako podstawy określające te nakłady:

1) harmonogram pracy danej jednostki sprzętowej,

2) analizy indywidualne.

2. Ustalanie jednostkowych nakładów rzeczowych pracy sprzętu polega na obliczeniu ilości maszynogodzin pracy jednostek sprzętowych, niezbędnych do wykonania przyjętych jednostek obmiarowych robót, uwzględniających:

1) czas pracy,

2) przestoje wynikające z procesu technologicznego,

3) ewentualne przestoje związane z przestawianiem lub przesuwaniami sprzętu w trakcie wykonywania robót.

3. Czas pracy powinien wynikać z czasu zatrudnienia brygady roboczej, której praca związana jest z pracą danego sprzętu, oraz wydajności pracy tego sprzętu w konkretnych warunkach.

4. W przypadku stosowania analiz indywidualnych nakłady ustala się na podstawie normy pracy zespo-

łów robotników bezpośrednio zatrudnionych przy danym sprzęcie, obliczając:

1) efektywny czas pracy sprzętu przez podzielenie normy pracy zespołu przez liczbę robotników w zespole,

2) czas zatrudnienia sprzętu przez podzielenie otrzymanego czasu pracy przez wskaźnik wykorzystania.

§ 20. 1. Skutki kosztowe warunków wykonywania robót odbiegających od przeciętnych, nie ujętych w jednostkowych nakładach rzeczowych, mogą być uwzględnione w kalkulacji kosztorysowej w formie dodatków.

2. Dodatki te mogą być stosowane między innymi z tytułów:

1) wykonywania robót w warunkach szkodliwych dla zdrowia, niebezpiecznych i uciążliwych,

2) wykonywania robót w czynnych zakładach pracy lub pomieszczeniach użytkowanych,

3) pracy w godzinach nadliczbowych.

3. O sposobie kalkulacji dodatków decydują postanowienia założeń lub danych wyjściowych do kosztorysowania.

4. Dodatki wchodzi w skład kosztów bezpośrednich.

§ 21. Traci moc zarządzenie nr 21 Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 7 grudnia 1988 r. w sprawie metod kosztorysowania obiektów i robót budowlanych (Dz. Urz. MGPIB Nr 3, poz. 10).

§ 22. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa:

B. Blida

462

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 lipca 1996 r.

w sprawie zakazu produkcji i wprowadzania do obrotu w celach spożywczych niektórych rodzajów soli.

Na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1985 r. Nr 12, poz. 49, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1992 r. Nr 33, poz. 144 i Nr 91, poz. 456) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zakazuje się produkcji i wprowadzania do obrotu soli przeznaczonej do spożycia przez ludzi, jeśli nie zawiera ona jodku potasu w ilości 30 ± 10 mg/kg.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *R. J. Żochowski*